

31989L0429

15.7.1989

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 203/50

DIREKTIVA SVETA
z dne 21. junija 1989
o zmanjšanju onesnaževanja zraka iz obstoječih sežigalnic komunalnih odpadkov

(89/429/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 130s Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker programi varstva okolja Evropske skupnosti iz let 1973 ⁽⁴⁾, 1977 ⁽⁵⁾, 1983 ⁽⁶⁾ in 1987 ⁽⁷⁾ poudarjajo pomembnost preprečevanja in zmanjševanja onesnaževanja zraka;

ker je v Resoluciji Sveta z dne 19. oktobra 1987 o programu varstva okolja za obdobje od 1987 do 1992 ⁽⁷⁾ navedeno, da je za ukrepanje Skupnosti pomembno, da se osredotoči med drugim na izvajanje ustreznih standardov, zato da zagotovi visoko raven javnega zdravja in varstva okolja;

ker Direktiva Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih ⁽⁸⁾ določa, da je treba odpadke odstraniti tako, da se ne

ogroža zdravje ljudi in ne škoduje okolju; ker v ta namen ista direktiva predpisuje, da mora vsak obrat ali podjetje, ki ravna z odpadki, pridobiti dovoljenje pristojnega organa, ki se med drugim nanaša tudi na potrebne previdnostne ukrepe;

ker Direktiva Sveta 84/360/EGS z dne 28. junija 1984 o boju proti onesnaževanju zraka iz industrijskih obratov ⁽⁹⁾ predvideva, da države članice uporabljajo politike in strategije, vključno z ustreznimi ukrepi, za postopno prilagoditev obstoječih naprav najboljši razpoložljivi tehnologiji brez čezmernih stroškov; ker se te določbe med drugim uporabljajo tudi za obstoječe sežigalnice komunalnih odpadkov;

ker Direktiva 84/360/EGS predvideva, da Svet, če je potrebno, na predlog Komisije soglasno na podlagi najboljše razpoložljive tehnologije, ki ne povzroča čezmernih stroškov, določi mejne vrednosti emisij in ustrezne merilne tehnike in metode;

ker sežiganje komunalnih odpadkov povzroča emisije snovi, ki lahko onesnažijo zrak in s tem škodujejo javnemu zdravju in okolju; ker ima lahko v nekaterih primerih tako onesnaževanje čezmejne učinke;

ker so tehnike za zmanjševanje emisij nekaterih onesnaževal iz sežigalnic komunalnih odpadkov dobro uveljavljene; ker se lahko postopoma začnejo izvajati v obstoječih sežigalnicah ob upoštevanju tehničnih značilnosti naprav in priporočljivosti izogibanja čezmernim stroškom; ker omogočajo obdržati vsebnost onesnaževal v zgovalnih plinih pod določenimi mejnimi vrednostmi;

⁽¹⁾ UL C 75, 23.3.1988, str. 8.

⁽²⁾ UL C 69, 20.3.1989, str. 223.

⁽³⁾ UL C 318, 12.12.1988, str. 3.

⁽⁴⁾ UL C 112, 20.12.1973, str. 1.

⁽⁵⁾ UL C 139, 13.6.1977, str. 1.

⁽⁶⁾ UL C 46, 17.2.1983, str. 1.

⁽⁷⁾ UL C 328, 7.12.1987, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 47.

⁽⁹⁾ UL L 188, 16.7.1984, str. 20.

ker imajo vse države članice zakone in druge predpise o boju proti onesnaževanju zraka iz stacionarnih naprav in ker imajo številne države članice posebne določbe o sežigalnicah komunalnih odpadkov;

ker Skupnost z določanjem mejnih vrednosti emisij in drugih zahtev za preprečevanje onesnaževanja pomaga povečevati učinkovitost ukrepanja držav članic pri boju proti onesnaževanju zraka iz sežigalnic komunalnih odpadkov;

ker se morajo za zagotovitev učinkovitega varstva okolja določiti ustrezni roki za prilagoditev obstoječih sežigalnic najboljši razpoložljivi tehnologiji brez čezmernih stroškov; ker je primerno, da na koncu vse obstoječe sežigalnice komunalnih odpadkov izpolnjujejo enake pogoje, kot so tisti, ki se uporabljajo za nove naprave, glede na njihovo kategorijo;

ker morajo zahteve, ki se bodo predpisale za obstoječe naprave, vključevati obveznost izpolnjevanja tako mejnih vrednosti emisij najbolj pomembnih onesnaževal kot ustreznih pogojev sežiga; ker je treba pri določanju teh pogojev sežiga upoštevati morebitne večje tehnične težave, ki lahko nastanejo; ker je treba predvideti ustrezne meritve in preverjanja v sežigalnicah in ker je treba javnost obvestiti o dobljenih rezultatih;

ker je treba upoštevati problem emisije dioksinov in furanov;

ker je poleg določitve mejnih vrednosti emisij pomembno tudi vzpodbujati razvoj in širjenje znanja ter uporabe čistih tehnologij kot del preprečevalnih ukrepov pri boju proti onesnaževanju okolja v Skupnosti, zlasti glede odstranjevanja odpadkov;

ker skladno s členom 130t Pogodbe sprejetje takih določb Skupnosti državam članicam ne preprečuje, da ohranijo ali vpeljejo strožje ukrepe za varstvo okolja, združljive s Pogodbo,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Za namene te direktive pomeni izraz:

1. „Onesnaževanje zraka“ človekovo neposredno ali posredno vnašanje snovi ali energije v zrak, ki povzroča take škodljive učinke, da ogroža človekovo zdravje, škoduje živim virom, ekosistemom in materialni lastnini ter zmanjšuje ali ovira možnosti za uživanje okolja in druge zakonite načine rabe okolja.

2. „Mejna vrednost emisij“ koncentracijo in/ali maso onesnaževala, ki se v emisijah naprav v določenem obdobju ne sme preseči.

3. „Komunalni odpadki“ gospodinjne odpadke, kakor tudi odpadke iz obrti ali trgovine ter druge odpadke, ki so zaradi svojih lastnosti ali sestave podobni gospodinjnim odpadkom.

4. „Sežigalnica komunalnih odpadkov“ kakršno koli tehnično opremo, ki se uporablja za obdelovanje komunalnih odpadkov s sežigom, ne glede na to, ali se toplota, proizvedena pri sežigu, izrabi ali ne, vendar so izključene naprave, ki se uporabljajo posebej za sežig blata iz čistilnih naprav, kemičnih, strupenih in nevarnih odpadkov, medicinskih odpadkov iz bolnišnic ali drugih vrst posebnih odpadkov na kopnem ali na morju, čeprav se v teh napravah lahko sežigajo tudi komunalni odpadki.

Ta opredelitev zajema zemljišče in celoten obrat, ki ga sestavljajo sežigalna naprava, sistemi za oskrbo z odpadki, gorivom in zrakom ter naprave in sistemi za preverjanje postopkov sežiganja in stalno beleženje in spremljanje pogojev sežiga.

5. „Obstoječa sežigalnica komunalnih odpadkov“ sežigalnico komunalnih odpadkov, za katero se prvo obratovalno dovoljenje izda pred 1. decembrom 1990.

6. „Nazivna zmogljivost sežigalnice“ vsoto sežigalnih zmogljivosti peči, ki sestavljajo sežigalnico, kot jo je določil projektant in potrdil upravljavec, zlasti ob upoštevanju kurilne vrednosti odpadkov, izražena kot količina v eni uri sežganih odpadkov.

Člen 2

1. Skladno s členom 13 Direktive 84/360/EGS države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da za obratovanje obstoječih sežigalnic komunalnih odpadkov veljajo:

(a) v primeru naprav z nazivno zmogljivostjo 6 ton odpadkov na uro ali več: do 1. decembra 1996 enaki pogoji, kot so tisti za nove sežigalnice z enako zmogljivostjo, predpisani v skladu z Direktivo Sveta 89/369/EGS z dne 8. junija 1989 o preprečevanju onesnaževanja zraka iz novih sežigalnic komunalnih odpadkov⁽¹⁾; to ne velja za določbe člena 4, ki se nadomestijo z določbami člena 4 te direktive;

⁽¹⁾ UL L 163, 14.6.1989, str. 32.

(b) v primeru drugih naprav velja naslednje:

- (i) do 1. decembra 1995 morajo izpolnjevati pogoje iz členov 3 do 7 te direktive;
- (ii) do 1. decembra 2000 morajo izpolnjevati enake pogoje, kot so tisti za nove sežigalnice z enako zmogljivostjo, predpisani v skladu z Direktivo 89/369/EGS; to ne velja za določbe člena 4, ki se nadomestijo z določbami člena 4 te direktive.

Pristojni organi zagotovijo, da se čim prej izvedejo vse prilagoditve obstoječih naprav, o katerih se odloči na podlagi njihove preostale življenjske dobe ter rokov in pogojev, določenih s to direktivo.

Člen 3

1. Do 1. decembra 1995 se naslednje mejne vrednosti emisij, standardizirane pri pogojih: temperatura 273 K, tlak 101,3 kPa, 11 % kisika ali 9 % CO₂ v suhem plinu, uporabljajo za obstoječe sežigalnice komunalnih odpadkov:

- (a) naprave z nazivno zmogljivostjo manj od 6 ton odpadkov na uro, vendar vsaj 1 tona na uro:
 - celotni prah 100 mg/nm³;
- (b) naprave z nazivno zmogljivostjo manj od 1 tone odpadkov na uro:
 - celotni prah 600 mg/nm³.

2. Za sežigalnice z zmogljivostjo manj od ene tone na uro se mejne vrednosti emisij lahko nanašajo na delež kisika 17 %. V takem primeru koncentracije ne smejo preseči tistih, določenih v odstavku 1, deljenih z 2,5.

3. Pristojni organi določijo mejne vrednosti emisij za onesnaževala, ki niso navedena v odstavku 1, kadar menijo, da je to primerno zaradi sestave odpadkov, ki se bodo sežigali, in zaradi značilnosti sežigalnice. Za namene določanja teh mejnih vrednosti emisij organi upoštevajo možne škodljive vplive zadevnih onesnaževal na zdravje ljudi in okolje ter najboljšo razpoložljivo tehnologijo brez čezmernih stroškov. Pristojni organi lahko zlasti določijo mejne vrednosti emisij za dioksine in furane.

Člen 4

1. (a) Do 1. decembra 1996 morajo obstoječe sežigalnice komunalnih odpadkov z zmogljivostjo vsaj 6 ton na uro izpolniti naslednje pogoje sežiga: po zadnjem dovodu zraka za

sežig je treba plin, ki nastane pri sežigu odpadkov, tudi v najbolj neugodnih pogojih vsaj za dve sekundi segreti na vsaj 850 °C v prisotnosti vsaj 6 % kisika. Vendar se v primeru večjih tehničnih težav določbe o dve sekundi trajajočem obdobju začnejo izvajati najkasneje ob zamenjavi peči.

- (b) Do 1. decembra 1995 morajo druge obstoječe sežigalnice komunalnih odpadkov izpolniti naslednje pogoje sežiga: po zadnjem dovodu zraka za sežig je treba plin, ki nastane pri sežigu odpadkov, tudi v najbolj neugodnih pogojih segreti na vsaj 850 °C v prisotnosti vsaj 6 % kisika za dovolj dolgo časovno obdobje, ki ga določi pristojni organ.

2. V rokih, določenih v odstavku 1 za vsako kategorijo naprav, vse obstoječe sežigalnice komunalnih odpadkov upoštevajo mejno vrednost 100 mg/nm³ za koncentracijo ogljikovega monoksida (CO) v zgovalnih plinih med obratovanjem.

Mejna vrednost se standardizira pri naslednjih pogojih: temperatura 273 K, tlak 101,3 kPa, 11 % kisika ali 9 % CO₂ v suhem plinu.

3. Pogoji, ki se razlikujejo od tistih, določenih v odstavku 1, se lahko dovolijo, če se v sežigalnih pečeh ali opremi za čiščenje zgovalnih plinov uporabijo ustrezne tehnike, pod pogojem da je količina izpuščenih polikloriranih dibenzodioksinov (PCDD) in polikloriranih dibenzofuranov (DCDF) enaka ali manjša, kakor pri tehničnih pogojih, določenih v odstavku 1.

Odločitve, sprejete v skladu s tem odstavkom, sporočijo Komisiji pristojni organi, ki jih za ta namen imenujejo države članice.

Člen 5

1. Temperatura in delež kisika, določena v členu 4(1), sta najnižji vrednosti, ki ju je treba upoštevati ves čas med obratovanjem sežigalnice.

2. Koncentracija ogljikovega monoksida (CO), določena v členu 4(2), je:

- (a) mejna vrednost za urno povprečje za naprave z nazivno zmogljivostjo 6 ton na uro ali več. Poleg tega mora biti vsaj 90 % rezultatov meritev, opravljenih v katerem koli 24-urnem obdobju, pod 150 mg/nm³;
- (b) mejna vrednost za urno povprečje za naprave z nazivno zmogljivostjo manj kot 6 ton na uro in vsaj 1 tona na uro;
- (c) mejna vrednost za dnevno povprečje za naprave z nazivno zmogljivostjo manj kot 1 tona na uro.

Navedena povprečja se izračunajo tako, da se upoštevajo le ure, ko sežigalnica dejansko obratuje, vključno s časom zagona in ustavitve.

3. Za prah, ki ga je treba stalno spremljati po členu 6:

- (a) nobena od drsečih sedemdnevni povprečnih vrednosti izmerjenih koncentracij teh snovi ne sme preseči ustreznih mejnih vrednosti;
- (b) nobena od dnevnih povprečnih vrednosti izmerjenih koncentracij teh snovi ne sme preseči ustrezne mejne vrednosti za več kot 30 %.

Za namene izračunavanja navedenih povprečnih vrednosti se upoštevajo le obdobja, ko sežigalnica dejansko obratuje, vključno s časom zagona in ustavitve.

4. Pri celotnem prahu vrednosti koncentracije, izmerjene v skladu s pravili, ki jih določijo pristojni organi v skladu s členom 6(3), (4) in (5), ne smejo presežati mejne vrednosti, kadar člen 6 predpisuje meritve v rednih časovnih presledkih.

Člen 6

1. Do 1. decembra 1995 je treba za obstoječe naprave v smislu člena 2(b) izvesti naslednje meritve:

- (a) meritve koncentracije nekaterih snovi v zgorevalnih plinih:
 - (i) koncentracije celotnega prahu, CO in kisika se merijo stalno in pri sežigalnicah z nazivno zmogljivostjo 1 tone na uro ali več stalno beležijo;
 - (ii) v rednih časovnih presledkih se merijo:
 - v obstoječih napravah z nazivno zmogljivostjo manj od 1 tone odpadkov na uro koncentracije celotnega prahu, kisika in CO;

(b) meritve obratovalnih parametrov:

- (i) temperatura plinov na območju, kjer so izpolnjeni pogoji iz člena 4(1), se stalno meri in beleži;
- (ii) referenčni čas, ko je temperatura zgorevalnih plinov najmanj 850 °C, določen v členu 4(1), v najbolj neugodnih obratovalnih pogojih, predvidenih za napravo, je treba ustrezno preveriti vsaj enkrat po vsaki prilagoditvi naprave in vsekakor pred 1. decembrom 1995.

2. Rezultati meritev iz odstavka 1 se standardizirajo pri naslednjih pogojih:

- temperatura 273 K, tlak 101,3 kPa, 11 % kisika ali 9 % CO₂ v suhem plinu.

Kadar se uporablja člen 3(2), pa se lahko standardizirajo pri naslednjih pogojih:

- temperatura 273 K, tlak 101,3 kPa, 17 % kisika v suhem plinu.

3. Vsi rezultati meritev se zapišejo, obdelajo in predstavijo na primeren način, tako da pristojni organi lahko preverijo izpolnjevanje predpisanih pogojev skladno s postopki, ki jih določijo ti organi.

4. Postopke vzorčenja in merjenja, metode in opremo, ki se uporabijo pri izpolnjevanju obveznosti iz odstavka 1, ter lokacijo vzorčevalnih ali merilnih mest morajo predhodno odobriti pristojni organi.

5. Za meritve v rednih časovnih presledkih pristojni organi določijo ustrezne meritvene programe, da zagotovijo, da rezultati predstavljajo normalno raven emisij zadevnih snovi.

Dobljeni rezultati morajo biti primerni za preverjanje, ali so bile ustrezne mejne vrednosti upoštevane.

Člen 7

1. Če meritve pokažejo, da so bile mejne vrednosti, določene v tej direktivi, presežene, se o tem čim prej obvesti pristojni organ. Ta zagotovi, da zadevna sežigalnica ne nadaljuje z obratovanjem, dokler ne izpolnjuje emisijskih standardov, in z ustreznimi ukrepi zagotovi, da se sežigalnica prilagodi ali da preneha z obratovanjem.

2. Pristojni organi določijo najdaljše dovoljeno obdobje kakršnih koli tehnično neizogibnih ustavitve čistilnih naprav, v katerem koncentracije snovi v izpušnih v zrak, ki naj bi jih te naprave zmanjšale, presežajo predpisane mejne vrednosti. V primeru okvare upravljavec takoj ko je izvedljivo zmanjša obseg obratovanja ali ga prekine do takrat, ko se ponovno lahko začne normalno obratovanje. Sežigalnica nikakor ne sme nadaljevati z obratovanjem več kot 16 ur neprekinjeno; poleg tega je skupen čas obratovanja v enem letu v teh pogojih manj kot 200 ur.

Delež prahu v izpušnih nikakor ne sme preseči 600 mg/nm³ v obdobjih iz prejšnjega pododstavka in upoštevajo se vsi drugi pogoji, zlasti pogoji sežiga.

Člen 8

Skladno z ustreznimi postopki in v obliki, ki jo določijo pristojni organi, se javnosti dajo na voljo podatki o obveznostih za obstoječe sežigalnice, predpisanih v skladu s to direktivo, in o rezultatih nadzora, predvidenega v členih 5 in 6, ob upoštevanju določb o poslovni tajnosti.

Člen 9

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da pristojni organi preverijo izpolnjevanje pogojev, ki po tej direktivi veljajo za obstoječe naprave.

Člen 10

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 1. decembra 1990. O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 11

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourg, 21. junija 1989

Za Svet

Predsednik

C. ARANZADI
